

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravelem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Pred volitvami v deželne zборе.

Nenavadno živo volilno gibanje opazovati je v tem času po kronovinah, katerim je s cesarskim reskriptom z 21. dne prošlega meseca razpuščen bil deželni zbor. Dasiravno je bil pred desetimi leti deželnim zastopstvom odvzet veliki politični pomen, kateri imela so s pošiljanjem poslancev v državni naš zbor, vendar jim je ostalo še mnogo važnih oblastij, mnogo odgovornosti, tako, da nobeden zaveden deželan ne more hladnokrvno biti v času, ki ga kliče na volilno bojišče, kjer se odločuje, komu izročiti blagor dežele. In nadalje pretakajo se po našem javnem življenju reke mogočnih idej, katere se hipoma napno in izburijo, kakor hitro dahne mej nas politični Eol! Na desno ali na levo, naroden ali protinaroden, liberalce ali konservativce: to so tudi alternative, ki družijo volilna kardela in ki delajo volilne boje. Ni se toraj čuditi, da se sedaj po dotičnih deželah, rekse na Gorenjem in Dolenjem Avstrijskem, na Moravskem in Solnograškem, na Štajerskem in Koroškem, v Bukovini in Šleziji ter na Predarelskem, z naraščajočim zanimanjem in v čedalje večji razburjenosti približuje volilnim dnevom in da si stranke z velikimi napori zatrditi sku-

šajo stare pozicije, dobiti novih veljavnih zastopnikov, to pa zlasti letos, ker bode izid deželnozbornih volitev slab ali dober „omen“ za volitve v državni zbor v bodočem letu.

A ne samo to! Vidi se nam, da so socialni vzdihljaji prebudili gospodarskega duha človeške družbe, kateri je dosedaj spal v sladkih omotičah abstraktno vzviševalnih idej. Propadajoče kmetске in obrtniške stvari prišle so do spoznanja, da jim je kriza neizogibna, ako jim ne pride pomoč. To spoznanje prikazuje se kot poseben, delujoč element v tekočih pripravih za prihodnja zastopstva v imenovanih kronovinah. Občinstvo je uverjeno o svoji bedi, a uverjeno je tudi o važnosti deželnih zborov zlasti na gmotnem polji, zatorej pa tudi skuša izbrati si za zastopnike svoje moč, katerim zaupati sme. Misel, katera je že poprej dozorela v meščanstvu, prodira sedaj tudi v obrtniške in kmetске kroge, misel namreč, da se njih zadeve le tedaj morejo dobro spoznavati in ugodno reševati, ako jih razkazuje in zastopa moč iz istega stanja, ali pa moč, o katerem ni dvojiti, da razmere dobro pozna in da stan, ki ga je volil, ljubi. Ta preklon v nazorih širnih volilskih krugov dela agitacijo za bodoče volitve mnogovrstnejšo in živahnjejšo, in kolikor toliko vršile se bodo tudi v končnih izidih pomenljive izpremembe. „Kmetška društva“ so letos prvokrat na široko posegla v volitve in brez posebnih bojov se že ta pot ne bodo mogli obdržati tisti kandidatje, katerih ne podpira kmetška organizacija, tako na Solnograškem, na Gorenjem in Dolenjem Avstrijskem. In ker se konservativna stranka druži s kmetskim in obrtniškim teženjem, utegne stara nemško-liberalna stranka, katera je skoro v vseh zaključenih deželnih zbora gospodovala z večino, zgubiti dokaj dosedanji mest, katera zasedejo konservativci in demokrati.

Slovenci tudi pred temi volitvami vidimo, kako so slabe naše moči, ker so razkropljene. V dveh deželah volimo sedaj tudi mi, a naši rojaki stopali bodo, bržkone v obeh deželah, na volišče z zavestjo, da pošiljajo moč v deželni zbor, kateri pa bode o njih sklepal — brez njih. O naših narodnih težnjah bodo nemški močje odločevali v Celovci in v Gradci, ali imamo v zboru slovenskih zastopnikov, ali jih nemamo. V neprimerno manjšino potisnjeni so naši za-

stopniki — da popolnem molčimo o razmerah tužne nam Koroške — v deželnem zboru Štajerskem; izmeje 63 poslancev je slovenskih le osem, dasi je v štajerski deželi nas Slovencev dobra tretjina! To nam je na Štajerskem jako nesrečno stanje, kakšno-li še na Koroškem!? Ali vendar vztrajamo in vztrajajmo v njem, poslužujoči se ustavnih naših pravic v vedno večji meri! Še pri prihodnjih volitvah se nam morebiti narodni napori, katere tako trudoljubivo vodijo narodnjaki v Štajerski in Koroški, plačajo s tem, da v teh dveh deželnih zbora dobodemo več narodne podpore in zaslombe, kakor smo je imeli dosihdob. Zlasti je veliko upanja, da v Graški deželni zbornici prispé z uštetimi slovenskimi poslanci nemško-konservativna stranka do večine, ki nam vsaj obeta biti obzirniša, če ne naklonjena.

Kot Slovanom nam je konečno obžalovati dogodek prošlega tedna, ki je moravskim Čehom skoraj uničil upe, pridobiti si večino za bodoče deželno zastopstvo. Kompromis, sklenen mej liberalno in srednjo stranko moravskih veleposestnikov že naprej določuje značaj moravskega deželnega zbora. Čehi bodo samo tedaj v večini, kadar jim pritegne „srednja stranka“ s svojimi devetimi glasovi. Čehov pa je na Moravskem tri četrtine vsega prebivalstva, in vendar ne bode česki živeli odločevali v deželnem zastopstvu! Nerazumljivo nam je torej iz pogleda objektivnosti in pravice veselje, ki se vsled tega kompromisa razlega po uradnih novinah, po glasilih vsem enakomerne vlade Taaffejeve. Da bi bila spravljalivost narekovala oni kompromis, spravljalivost, ki bi se očitovala tudi pozneje pri neizogibnih narodnih in državno pravnih vprašanjih, — tega ne verjamemo. —a—

Slavnost v Mozirji.

(Konec.)

Telegrame poslali so na dalje: Sokol iz Prerova na Moravskem, Dobrovoljno vatrogasno društvo v Zagrebu, iz Postojine Lavrenčič in Sebenikar, Postojinski narodnjaki, Anton Kreše, P. Albert iz Samobora, iz Šoštanja Pogelšek in Govedič, iz Šmarja pri Jelšaku Ivan Zupančič, iz Šent Pavla: Žigon, Kunst, Stropnik, Gorič, Šent Pavelski narodnjaki, Središki Slovenci, Središki od-

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXIX. Poglavje.

Navzočba.

(Dalje.)

— Bojar naj govori, kar hoče, — odgovoril je Vjazemski, pripravljen sem zagovarjati se do konca, naj bode kar koli, — naj laže čez mene, a jaz tožim bojarja, ker me je poškodoval, tedaj bodem jaz imel pravo priseči.

Mej zbranimi nastal je hrup. Vsi opričniki so vedeli, kako se je zvršil napad, in kakor so se že ukoreninili v hudobijah, pa vsaki izmeje njih ne bil bi krivo prisegel.

Samega Ivana je osupnila predrznost Vjazemskega; pa ta mig je že razumel, da mu to pomore pogubiti Morozova, katerega je sovražil in pri tem ohraniti še videz strogega pravosodja.

— Bratje! — rekel je, obrnivši se k zbranim, — zagotovim vam, da sem hotel izvedeti resnico. Moja navada ni soditi, ne da bi slišal opravi-

čenje. V jednej zadevi obe stranki ne moreti priseči. Jaz kakor dobri pastir, nikomur nečem pustiti pogubiti svoje duše. Morozov in Vjazemski naj se sodita po božje sodbi. Od danes čez deset dni se bosta bila tu v slobodi, na Rudečem trgu. Prideta naj s svojimi zagovorniki in pričami (sekundanti). Komur Bog dodeli zmago, ta bode tudi čist pred menoj, a kdor bode podlegel, če bi ostal živ, usmrten bode po rabljevih rokah.

Ivanova rešitev napravila je silen utis na vse zbrane. Mnogi so bili prepričani, da je ta za Morozova ravno toliko, kakor smrtna obsodba. Vsi so pričakovali, da se on odreče dvoboju, ali pa saj poprosi, postaviti zase najetega borca. Pa Morozov se je poklonil carju in rekel s pokojnim glasom:

— Car, naj bode po tvojem! — Star sem in slab, davno že nesem nadél vojnega oklepa; pa v božje sodbi ne zmaga moč, a pravica! Upam na pomoč Gospoda, da me on ne zapusti v pravičnem delu in pred tvojo milostjo in pred vsem ljudmi krivico mojega nasprotnika pokaže!

Zaslišavši carsko razsodbo, razveselil se je Vjazemski, in v očeh mu je že zažarilo upanje; trdno zaupanje Morozova ga je malo preplašilo. Spomnil

se je, da po občnem mnenju pri sodnem boji dodeli Bog vsekako zmago pravičnemu, in začel je dvojiti o uspehu.

Pa premagal je kratko pobitost, poklonil se je carju in rekel:

— Naj bo po tvojem car!

— Pojdita, — rekel je Ivan, iščita sebi priči, a čez deset dni po vzhodu solca, bodita oba na Rudečem trgu, in gorje onemu, kdor podleže v boji!

Car se je ozrl na oba z globokim in neobjasnivim pogledom, ustal in odšel je v notranje prostore, a Morozov je odšel iz palače, polen dostojanstva, spremljevan od svojih znancev, ne da bi kaj pogledal okrožujoče ga opričnike.

XXX. Poglavje.

Zagovarjanje železa.

Drugi dan je Vjazemski odpotoval iz Moskve. Vsaki drugi čas bi se bil, pripravljajoč na dvoboj, zanesel na svojo silo in spretnost; pa zdaj je šlo za Heleno. Dvoboj ni bil navaden; izid je bil zavisen od božje sodbe, kakor bi se mu tudi bil zdel Morozov zanikern v navadnem pretepu, pa sedaj se je on bal nebeske jeze, bal se je, da mu mej bo-

borniki, Središki tržani, Središka duhovnika, Valentin Sušnik iz Škofjeloke, Peyski zbor Tržaške Čitalnice, Vranski Slovenci, „Juri s pušo,“ in iz Ljubljane Skolja in Pintar. Ker so nekateri teh telegramov deloma pokvarjeni, dozvolili smo si, priobčiti samo imena odposiljateljev.

„Télocvičná á harsická jednota „Sokol“ v Kraljevem Gradci poslala je jako navdušeno pisano pismo, v katerem obžaluje, da se ne more udeležiti osobno.

Preostaje nam še opisati povratek gostov skozi narodni Žavec.

Celi trg poln ljudstva, pričakovalo je njihov prihod in ko so se pripeljali ni bilo živio-klicev konca, Žavski pevci zapeli so „Sokolsko pesen“. Ljubljanski pevci pod vodstvom gosp. V. Valente nastopili so pred Janičevo hišo, kjer so znanej iskrenej domorodkinji gospej Marja Janičevej zapeli pesen „Bodi zdrava domovina“, kar je blago našo narodnjakinjo do solz ginilo. Potem je korakala vsa množica gostov spremljana od Žavskih tržanov in drugega ljudstva pred hišo gospe M. Roblekove, kjer so Ljubljanski pevci zapeli pesen „Lepa naša domovina“. Ta rodbina pri vsakej priložnosti pokaže, da svoj mili narod srčno ljubi, kar moremo posebne omenjati. Žavski tržani so potem goste do zunaj trga stoječih vozov spremili in se z ginjenim srcem od njih poslovili.

Okoli 4. ure zaslisi se na gornjem konci trga godba, katera nam je naznanjala prihod preljubljenega „Zagrebskega Sokola“. Vsi tržani pobiteli so jim na proti in jih srčno z gromovitimi živio-klici pozdravili. Do večera so se Zagrebški Sokoli sprehajali in si naš trg in našo divno okolico natančneje ogledali. Zvečer so se zopet v gostilni g. Hausenbichler-ja zbrali, kjer se je njim na čast priredila veselica s plesom. Hrvatski Sokol se je usedel okrog dolge vrste miz ter si po svoji narodni navadi izvolil v gospodu Šostarič-ju svojega spretnega stoloravnatelja. Žavske gospe, gospice in tržani pridružili so se njim in pričela se je živahna zabava, kakoršne se še Žavski trg ne ve spominjati in mu bo ostala večno v hvaležnem spominu. Vrstili so se razni govori s petjem Žavskih pevcev, s plesom in z izvrstno godbo Šmarskih godcev. Omeniti nam je posebno govor telovadskega učitelja g. Hochmana, kateri je v humoristični obliki obrisal naše gospodarske razmere osobito zasluge g. Hausenbichler-ja za povzdigo hmeljarstva in splošnega blagostanja v naši prelepi Savinjski dolini ter mu konečno napil zdravico, katera je bila od vseh navzočih burno vsprejeta. Vrstilo se je še mnogo napitnic od strani gg. dr. Fon-a, Hausenbichler-ja, Fr. Lipold-a i. dr. na hrvatski in slovenski narod, na Zagrebškega Sokola in njegovega starosta, na Mozirčane in Žavčane, na Žavske Slovence itd.

Gospod Ernest Širca iz Griž naslikal je v prelepem govoru tužni stan spodnje-štajerskih Slovencev, kako se imajo vedno boriti proti usiljeni germanizaciji, ter poudarjal vzajemnost mej Hrvat in Slovenci, ki je močna in jako potrebna zaslomba za Slovence.

Mej splošnim radovanjem nam je čas le prehitro pretekel in žalost nas je navdala, ko je Zagrebški „Sokol“ ob 1/2 2. uri zjutraj napravil se na odhod.

jem otrpneti roki. Nevarnost je bila tem večja, ker se mu še prejšnje rane neso popolnem zacelile, in je včasih čutil slabost in onemoglost. Knez ni hotel ničesar opustiti, kar bi utegnilo pomagati mu k zmagi, sklenil je obrniti se k znanemu mlinarju, vzeti pri njem kaka zelišča, ali pa prositi ga, da on začara, da se njega udari ne bodo dali odbiti.

Zamišljen in vznemirjen jezdil je počasi po gozdu, klanjajoč se sem ter tja na sedlu in iskajoč steze, zarasle s praproto. Po mnogih obratih prišel je na bolj pohojeno pot, ozrl se okrog, zapazil znamenja na drevesih in spustil konja v dir. Kmalu se je zaslislalo šumenje kolesa. Jahajoč proti mlinu, začel je knez mej šumenjem razločevati človeški govor. Ustavil se je, zlezal s sedla, privezal konja k leskovemu grmu in šel je peš proti mlinu. Prav pri mlinu stal je nekoga konj z bogato opravo, pa Vjazemski ni mogel videti njegovega obraza, ker se je neznanec obrnil k njemu s hrbtom, pripravljajoč se zlesti na sedlo.

— Zadovoljen bodi, bojar, — rekel mu je mlinar, prikimajoč z glavo, — zadovoljen, milostljivi gospod! Prišel bodeš zopet v carsko milost, in strela naj me ubije, ako ne propade tudi Vjazemski in

Mej igranjem godbe in gromovitimi „živio“-klici odpeljal se je Hrvatski „Sokol“ okolo 2 ure popoldne iz Žavca.

Okončevaje ta popis, dostaviti nam je še, da je pri slavnostni maši pevski zbor Celjske Čitalnice pod vodstvom g. Soharja pel tako izvrstno in ubrano, da je bil le jeden glas priznanja in pohvale. Isto tako odlikovalo se je še mlado a že krepko „Slovensko pevsko društvo Ptujsko“, pevsko društvo „Lira“ iz Kamnika, pevsko društvo iz Žavca in gg. pevci iz Gorenje Savinjske doline. Vse pevske točke bile so izborne in pri tej slavnosti preverili smo se, da smo zadnja leta glede petja močno napredovali, da imamo pevske zборе, na katere smemo biti ponosni. Zaradi tega urinila se nam je misel, kako koristno bi bilo, ko bi vsi naši pevski zbori v prihodnjem letu, ali morebiti celo letos na jesen priredili veliko pevsko slavnost v središči Slovenije, v beli Ljubljani, h kateri bi prišli pevci iz vseh slovenskih pokrajin. Taka slavnost bi gotovo močno uplivala na razvoj našega petja in s tem na narod sam. Marsikdo bi se navdušil pri takej priliki za narodno stvar, za lepo harmonično petje ter postal iz mlačneža iskren narodnjak. Pevskim krogom to misel prav toplo priporočamo v preudarek, naj se je oklenejo in jo izvrše, to bode najkrasnejša posledica velekrasnih in nepozabnih slavnostnih dnij v domo- in gostoljubnem Mozirji!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. junija.

Včeraj sta se sešla **deželna zbornica** dalmatinski in tirolski. Prejšnje zasedanje dalmatinskega deželnega zbora se je bilo nenadoma pretrgalo na ukaz, ki je došel od zgoraj. Povod temu je bil, kakor jedni mislijo, predlog poslanca Pavlinovića o hrvatskem uradnem jeziku; drugi pa menijo, da je to prouzročila neka resolucija hrvatske stranke, da bi se vojaški guverner namestil s civilnim namestnikom. Vsekako je bilo to zaključeno obratno proti hrvatske večini deželnega zbora. Od tistega časa so se pa hrvatski poslanci in vlada nekaj pobotali, koliko bode pokazalo to zasedanje. — Centralni česki volilni odbor za volitve v deželni zbor na Moravskem je že izdal svoj volilni oklic in naznačil svoje kandidate. Volilni oklic pravi, da vsak verni Moravec mora gledati na to, da bo moravski narod zavzel na Moravskem v deželnem zboru ono mesto, katero mu pripada ne le po zgodovinskem razvoju, ampak tudi po številu duš in visokosti davkov.

Pri volitvah na **Ogerskem** ne bode vlada tako slavno zmagala, kakor so nekateri mislili. Volitve bodo sicer trajale še cel teden, pa bode vender vlada k večjemu dobila kakih 30 glasov večine, kakor se dá sklepati iz sedanjih volilnih rezultatov. Sovraštvo proti židom se je že tudi precej ukoreninilo na Ogerskem, kar kaže to, da je izvoljenih precej več antisemitov, kakor se je pričakovalo. Ko bi bile stranke malo bolj jedine in ne bi nekateri Rumuni in Srbi podpirali vlade, pa bi bila podlegla s svojimi privrženci.

Vnanje države.

Kakor se poroča iz Berolina, bode se **srbsko-bolgarski** prepir po evropskeji mejnej komisiji konečno odstranil. Obe stranki sti se že izrekli, da se podvržeta razsodbi take komisije.

„Sovremenija Izvestija“ so prinesle članek, v kojem se zahteva, da naj si **Rusija** zagotovi kak

otok v tistem oceanu za pomorsko postajo. Ključ k Carigradu, pravi ta list, leži na podnožji Hindikuškega pogorja in ob perzijskem zalivu. Bosporus in Dardanele so za Rusijo odveč, treba jih samo za varnost svojih pristanišč. Kar se tiče njenega značenja kot svetovna vlast, nemajo nobenega pomena ti stari poti, ki so prejšnje čase iz revne Evrope vodili v bogato Azijo; Rusija ima ravnejše pote. Herat, Balkh in afganski Turkestan morali bi biti v ruskih rokah. Na perzijskem zalivu mora se najti izhod v ocean. Treba se je ob pravem času ozreti po postajah v Polineziji.

Francoska zbornica je v soboto zavrгла predlog poslanca Lanessana, da bi se posamičnim vojakom dovolilo služiti samo dve ali tudi le jedno leto. Ta predlog je pobijal vojni minister Campenon, ker s tem bi bilo uničeno načelo triletno vojaške službe.

V **nemškem** državnem zboru se je začelo drugo branje zakona o zavarovanji delavcev proti nezgodam. Ko zbor dovrši ta zakon, bode glavno njegovo delo končano.

„Indépendance Belge“ objavlja, da je **belgijsko** ministerstvo tako-le definitivno sestavljeno: Malou, finance; Jakobs, notranje zadeve; Woeste, pravosodje; Moreau, vnanje zadeve; Bernaert, poljedstvo; Van den Peereboom, javna dela; Pontus vojsko. Ministerstvo nauka je odpravljen, ministerstvo poljedelstva na novo ustanovljeno. Da pa ministerstvo ni bilo tako dolgo definitivno sestavljeno je uzrok, ker se posamični člani nove vlade neso mogli dolgo sporazumeti, kak portfelj kdo prevzame. Liberalni listi že pišejo, da je novo ministerstvo sestavljeno iz samih nevednežev, ker še profesorja Thonissena klerikalci neso poklicali v ministerstvo, ki je jedini mej njimi, ki kaj zna. Ali je v tem napadanji kaj resnice, bomo pozneje videli.

Kakor poročajo „Daily New“, misli Gladstone razpustiti parlament, ko bi zavrğel sporazumljenje s Francijo zaradi **egiptovske konference**. Misli se pa, da s takimi poročili hoče vlada le pritiskati na svoje privržence v parlamentu, ki so vedno nevolnejši vsled neugodnih poročil iz Sudana. Kakor poroča ta list so glavne točke sporazumljenja Anglije s Francijo: Angleške čete ostanejo do 1. januarja 1884 v Egiptu, ako se Angliji ne bode zdelo umestno jih prej umakniti. Okupacija se bode pa še dalje lahko podaljšala, ako se bode to Angležem umestno zdelo, in se bode še jedna druga vevlast za to izrekla. Predsednik blaginje egiptovskega dolga bode vedno Anglež in bode imel odločilno besedo pri enakem številu glasov. O posojilu 8 milijonov in o znižanji obrestij, se ni nič sporazumelo. Iz Pariza se pa poroča, da sti se Francija in Anglija sporazumeli, da bosti pri konferenci predlagali nevtralizacijo Sueškega prekopa, egiptovska kontrola se bode pa raztezovala na vso egiptovsko upravo. Gladstone pa ima celo v svojem ministerstvu nasprotnike vsakemu pogajanju s Francijo. Kakor poročajo razni listi, je Anglija trikrat zahtevala letos od Turčije, da naj ta zasede Eg pet, ta se je pa le obotavljala. Ko je pa Gladstone videl, da je javno mnenje na Angleškem proti takemu umešanju Turčije v egiptovske zadeve, je to v parlamentu utajil. Granville je pa 12. t. m. poslal jako ostro pisano noto v Carigrad, v katereji javlja, da Turčija, ko je zamudila čas, nema več pravice poslati čet v Egipt, da bi jej tudi Anglija ne pustila. — Položaj v Sudanu je jako kritičen. Zdaj, ko je pal Berber, je vse zavisno od tega, ali se bode mogla držati Dongola, kjer je kakih 1200 vojakov in nekaj topov. 35.000 ustajnikov je neki na potu proti Dongoli, ter jo nameravajo vzeti do 25. junija. Ako pade to mesto se napad sovražnikov v Zgornji Egipt ne bo dal več odvrniti. Ako pojdejo angleške čete čez Suakim in Berber, prišle bi neki ravno v Chartum, ko pride Mahdi v Kajiro, ako ga kaj ne zadrži na potu. V Chartumu je pa vse mirno in varno, kakor javljajo poročila iz Wadihale. Sicer so pa vsa poročila iz Sudana jako nezanesljiva.

Dopisi.

Iz Drnovega pri Krškem 15. junija.

[Izv. dop.] (Razne vesti.) Mnogo se je že pisalo po časopisih od starodavnega rimskega mesta „Noviodonum“ na „Krškem polji“. G. urednik! Upam tedaj, da Vam bode sledeča novica po volji. — Pretečeni teden sta bila pri nas od deželnega muzeja gg. Dežman in Šulc, ogledala sta nabrane starinske reči ter kupila veliko starorimskih posod in orodja od Krškega g. vikarja, ki vse to izkopavanje na Drnovem vodi s posebno vztrajnostjo in previdnostjo. Omenjena gospoda iz Ljubljane bila sta tudi pri nas, si ogledala pred kratkim izkopani zmalani rimski grob ter sklenila delati na to, da se v grobu shranjene slike vtisnejo v gips in razpostavijo v deželnem muzeji. Tudi druge izkopane stvari, — posebno velikanske kamnitne plošče — so gospodoma jako dopadle. G. Dežman je obljubil vse natanko poročati na Dunaj, ter prositi za kako podporo, kajti g. Pečnik iz Krškega, ki pri tem izkopavanji jako veliko žrtvuje, ima le pičlo malo zaslužka. Njemu pa gre največja hvala za najdene znamenitosti.

Letošnjo pomlad smo imeli krasno vreme —

vsi tvoji sovražniki! Le miren bodi, že proti svišču se nikdo ne more ustavljati!

— Dobro, — odgovoril je obiskovalec, ležeč na konji, — a ti stavec, dobro zapomni, kaj sva se zgovorila: ako mi po sreči ne izide, obesil te bodem, kakor psa!

Glas se je Vjazemskemu zdel znan, pa kolo je tako silno ropotalo, da ni mogel prav spoznati, kdo da govori.

— Kako bi se ti ne izšlo, kako da ne, — nadaljeval je mlinar, priklanjajoč se nizko, — samo ne snemi svišča; a ko bodeš govoril s carjem, glej ga naravnost in veselo v oči; pogumno mu glej v oči, dragi moj, in ne strahi se; pripoveduj mu šale in smešnice, kakor si mu jih prej pripovedoval, in proklet naj bodem, ako zopet ne prideš v čast!

Jezdec je obrnil konja, in ne opazivši Vjazemskega, jahal je počasi mimo njega.

Knez je spoznal Basmanova, in njegova ljubosumnost je zakipela. Misleč samo na Heleno, se ni zmenil za govorjenje mlinarja, in zasllišavši svoje ime, mislil je, da vidi v Basmanovu novega nepričakovane tekmeca.

(Dalje prib.)

posebno pretečen mesec maj — je bil jako lep. Nadejali smo se, da bo letina še boljša od lanske. Toda zadnjih 14 dni nam je nemil dež mnogo škode napravil po polji, še več pa po vinogradih, kjer je ravno trta cvetiti pričela. Tudi črešnje, ki so letos posebno polne, so začele močno pokati in gnjiti. Posebno prestrašilo je našega kmeta slabo vreme na dan sv. Medarda, ki velja za resničnega (?) vremenškega proroka. Kakor pa vreme danes kaže, se morda vender letos njegovo proročanje ne bode spopolnilo in potem smemo tudi po kmetškem pregovoru: „Mnogo črešenj, mnogo grozdja“, še dobro vinsko kapljico pričakovati.

Včerajšnji „Slovenski Narod“ prinesel je zanimiv članek: „Šola in narodnost“, katerega sem prav pazljivobral. Vender se pa z g. dopisnikom v vsem ne strinjam. Na podlagi šolskega in učnega reda deželne šolske gospodske ne morejo v zadevi materinega jezika nikakih ukazov dajati, ker manjka v njem vsakere take določbe. Tudi je šolski učni red le „ministerijalni ukaz“, kateri se lahko vsak dan spremeni. Nova deželna šolska postava o narodnosti, kakeršno si g. dopisnik misli, bi pa težko dobila najvišjo sankcijo, ker bi se ne ujemala popolnem z državnimi osnovnimi postavami. Po mojih mislih so najboljša sredstva proti „šulvereinu“ in nemškemu šolam dobre slovenske ljudske šole, katere so nam po postavi tudi zagotovljene in katere smemo po pravici zahtevati. Na Kranjskem „šulverein“ sploh nikdar ne bode dosti opravi, ker smo Slovenci povsodi v ogromni večini in ker se narodna zavest mej nami od dne do dne širi. Vse druge razmere pa so v sosednih deželah. Tam bi potrebovali šolsko matico jednako česke, katero pa mi, kot ubogi mali narod menda nikoli ustanoviti ne bomo mogli. Da slovenska stvar tako na slabih nogah stoji na Koroškem in v Istri, — krivo nam je največ pomanjkanje „intelligence“. To bi se lahko s časom pridobilo, ako bi ustanovili podporni sklad, s katerim bi omogočili nadarjenim Koroškim in Istrskim mladeničem izsolati se na Ljubljansko gimnazijo, kjer bi se gotovo ne raznarodili, kakor se to sedaj godi na enakih zavodih v Beljaku, Celovci, Pazinu, Trstu itd.

Iz Hrastnika 15. junija. [Izv. dop.] Pred nekaj leti bila je za tukajšnje šole razpisana služba učiteljice za ročna dela. Prošile so takrat za to službo tri učiteljice, mej temi tudi gospodičina Flisova iz Laškega trga. Krajni šolski svet nasvetoval je kot prvo g. Flis in sicer zato, ker je imela najboljša spričevala, in drugič ker so tukajšnji zastopniki tovarni in rudokopov izjavili, da le, ako omenjena gospica službo dobi, obljubljeno „renumeracija“ dovolijo. Krajni šolski svet in davkoplačevalci obračajo, deželni šolski svet pa obrne —; pošlje nam učiteljico, katera je bila kot zadnja nasvetovana. Z omenjeno osobo dobili smo pa pravo nadlogo, ne le za šolo, ampak za celo dolino, kajti ona seje ne le mej šolskim osebjem, ampak tudi mej drugimi družinami, nemir in sovraštvo, kar je zadnja preiskava prejasno pokazala. Vprašamo toraj: kdo je vsega tega kriv? in smo li to zaslužili z novo šolo, katera nas je stala 30 000 gld.? Naša sosedna šola v Dolu bila je do lanskega leta jednorazredna, na kateri je že več let kot učitelj nastavljen 70letni mož, precej zlo gluh. (Odškoduje ga pa zato njegova žena, katera pa vedno več sliši, kot je potrebno.) Občne želje so bile, da bi se omenjeni učitelj dal v pokoj, ali se pa prestavil. Krajnemu šolskemu svetu se je vedno reklo: Prenaredite šolo, da bo dvorazredna, dobite takoj podučitelja, in sedanji učitelj, kateri ni sposoben za nadučitelja, se bo iz službenih ozirnov prestavil. Krajni šolski svet lotil se je težavnega dela, in šola postala je dvorazredna.

Pričakovati je bilo, da se želje prebivalstva izpolnijo, da se stari učitelj z boljšo močjo nadomesti.

Krajni šolski svet in prebivalstvo obrača, deželni šolski svet pa obrne. Žena starega učitelja pada se v Gradec, in vsa vesela se povrne rekoč: bila sem pri g. deželnem nadzorniku, kateri mi je obljubil, da nas nobena reč ne prestavi od tukaj. In tako se zdaj ona posmehuje prebivalstvu, kakor tudi krajnim šolskim odbornikom, in iz njih norca brije. Ni toraj čuda, da se tukaj vsak brani biti ud krajnega šolskega sveta.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

(Konec.)

V imenu stavbinskega odseka poroča g. Žužek o licitaciji zaradi nasipanja živinskega trga in

nasvetuje, naj se prepusti g. Eliju Predoviču, čemur zbor pritrdi.

Mestni odbornik dr. Derč utemeljuje svoj samostalni predlog naj se odpravi prodaja kruha na mestnem trgu, in nasvetuje, naj se ta predlog izroči policijskemu odseku. Predlagatelj pravi, da je prodaja kruha na mestnem trgu tako veliko, da je prostor dosti premajhen in se je že odredilo, da fižakarji stojé v tržnih dnevih „Za vodo“. Pa tudi čisto nepotrebno je, da se kruh na javnem trgu prodaja, ker je dosti prodajalnic za kruh po mestu in se kruh povsod dobi, in ga tedaj vsak, tudi kmetovavec, lahko kupi. Omeniti je pa, da je kruh, ki se na mestnem trgu prodaja jako slab, iz najslabše moke pečen in da tedaj revež, ki na trgu kupuje kruh, dobi nezdravo hrano. Vrh tega je, ker so prodajalke na dežji, dostikrat premočen, opral in večinoma je kruh, ki se na trg na prodaj prinese, tak, da je že jeden dan star in ga pek doma ni mogel prodati. Slednjič opomni predlagatelj, da peki sami želijo, da se prodaja kruha na mestnem trgu odpravi, tedaj naj se izroči njegov predlog policijskemu odseku.

Mestni odbornik g. Kušar pravi, da ga navedeni razlogi neso nič prepričali in da je ravno narobe, kajti bolj oddaljeni peki imajo tu jedino priliko kruh prodati in veliko jih je, kateri jedino za prodajo na mestnem trgu kruh pekó. Kmetica le na trgu kruh kupuje, in kar se tiče sklicavanja na zdravstvene ozire, že vsak sam gleda da se mu kruh ne pokvari. Toraj nasvetuje, da se preide o predlogu dr. Derč-a na dnevni red.

Mestni odbornik g. Ravnihar se ujema s predgovornikovimi nazori.

Mestni odbornik dr. Tavčar naglašja, da je stvar vsekako važna in ker bode se o nji posvetoval natančno policijski odsek, naj se vsprejme predlog dr. Derč-a.

Predlagatelj dr. Drč pravi, da ga neso protirazlogi nič prepričali in da so peki, ki stanujejo v sredini mesta, isto tako kakor peki, ki na krajih mesta stanujejo, s tem sporazumljeni, da se odpravi ta „abusus“.

Pri glasovanji se vsprejme predlog gospoda dr. Derč-a in se javna seja sklene.

Domače stvari.

— (Trtna uš na Kranjskem.) Ravno pred končanjem lista nam je došel sledeči telegram: Iz Samobora: Komisija, katera je danes preiskavala vinograde pri Veliki Dolini, našla je trtno uš. Politiška oblast je ukazala v zakonu predpisane uredbe proti daljnemu razširjanju te pogubljive trsne bolezni.

— (Toča.) Danes popoldne ob 1/2 3. uri pričela se je zopet nevihta s točo. Slednja bila je po mestu drobna in mej dežjem, na Ljubljanskem barji bilo je že huje, a na Krimu palo je toliko toče, da jo je s Hrdeckega mosta kar belo videti. Temperatura jako nizka.

— („Obrtnika“) izšla je danes 6. številka. Vsebinska: Čemu so nam kupčijske zbornice? — Iz državnega zbora. — Socijalne reforme. — O komunizmu in socializmu. — V zadevi ustanovljenja zadrug na Kranjskem. — Razne stvari.

— (Vrsta porotnih obravnav) v včeraj pričetem zasedanji je sledeča: 17. junija: Janez Kern, hudodelstvo težke telesne poškodbe; 18. junija: Janez Osolin, hudodelstvo uboja; 19. junija: Marijana Benda, otroški umor; 19. junija: (druga obravnava) Tone Finc, hudodelstvo tatvine; 20. junija: France Benedik in France Dagarin, hudodelstvo rop; 21. junija: Lovro Slamnik, hudodelstvo uboja; 23. junija: Janez Delovec, hudodelstvo uboja; 24. junija: Janez Aljančič, hudodelstvo težke telesne poškodbe; 25. junija: Janez Hribar, hudodelstvo uboja; 26. junija: Karol Treo, hudodelstvo umora; 27. junija: France Zadnikar, hudodelstvo težke telesne poškodbe; 27. junija: (druga obravnava) Matevž Komar, hudodelstvo uboja; 28. junija: Juri Hace, hudodelstvo uboja; 30. junija: Vincencij Cegnar, hudodelstvo rop; 1. julija: Gašpar Pažar, hudodelstvo poskušenega roparskega umora, hudodelstvo izvršenega rop, hudodelstvo razžaljenja Nj. Veličanstva in hudodelstvo motenja vere in 2. julija: Ferdinand Suhadobnik (urednik „Ljudskega Glasa“) in Maks Ivanetič, učitelj v Mengšu, pregrešek zoper varnost časti.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri včerajšnji prvi porotni obravnavi bil je zatožen kmetški fant Jože Čivha iz Kozarjev št. 5, hudo-

delstva uboja. Veliki petek letošnjega leta spal je zatoženi Jože Čivha na klopi v sobi. Njega brat Janez Čivha, ki je hodil po bergljah, ga je pa dražil, ker je bil nekoliko pijan. Jože Čivha ustane in odide v kuhinjo, kjer vzame tolkač, in udari hromega Janeza Čivha po glavi, tako, da se je isti takoj na tla zgrudil in v nezavesti drugi dan vsled prizadete poškodbe umrl. Zatoženi Jože Čivha taji, da bi bil svojega brata udaril po glavi s tolkačem in pravi, da ga je le sunil s klopi in da se je brat Janez Čivha ob ogledu skrinje zadel in tako težko poškodoval, da je umrl. Porotniki, (predsednik gosp. Franc Ferline) so vprašanje na uboj jednoglasno potrdili in Jože Čivha bil je obsojen na pet let težke ječe poojstreane vsaki mesec s postom.

— (S sekiro ubil je volkuljo) Štefan Klun iz Mravna Kočevskega okraja. Zagledal jo je v soteski pred veliko skalo in ko mu je hotela ubegniti, udaril in ubil jo je s sekiro. Volkulja je bila več let stara, 1 meter dolga in 65 cm. visoka. Lovec brez puške dobil je za svoje pogumno delo taliho 25 gld.

— (Odbor „Slovanske Čitalnice“ v Trstu) uljudno vabi p. n. gg. družabnike na društveni glasbeno-pevski koncert, katerega priredi ob otvorjenji novih prostorov v soboto 21. junija 1884 na čitalničnem vrtu, in nadeje se, da se udeležé tega društvu pomenljivega večera v obilnem številu. Svirala bode godba c. kr. peš-polka Aleksandra III. cara ruskega št. 61. Obširni program naznani se kasneje. Početek ob 8 1/2. uri zvečer.

— (Vojne brodovje avstro-ogersko) obstoječe iz praporne ladije poveljnika mornarice, 6 bojnih oklopnih, jedne topnjače, jedne torpedne ladije in 6 torpednih brodov s 70 težkimi in 46 lahki kanoni, 38 gostostrelkami, 90 častniki in nad 3000 možmi pripluje v 24. dan t. m. v Tržaško luko, kjer ostane do 26. t. m. dopoldne. Tolkega vojnega brodovja še ni videl Trst v svoji luki in ker se bodo manévri tudi vršili blizu Trsta, ter se predstavljala morska bitka, bode to prizor, ki je vreden, da si ga ogleda vsak, komur je možno.

— (Nov „Komis.“) Dne 1. julija začne se po novem propisu peči vojaški kruh, in sicer bode imel obliko „reglje“ v dveh porcijah; pekli ga bodo iz ržene moke in iz 15% otrobi primesi; zalivalo se mu bode menj vode, tako da bode bolj suh, nego je bil do sedaj. Tako se bode pa s 1. julijem počenši, kakor hitro poide dosedanja zaloga moke, delalo le na Dunaji, v Budimpešti, v Pragi, v Lvovu in v Črnovicah; na drugih postajah stopi nova peka v veljavo še le v 1. dan januarja 1885. — V prvi dan bodočega meseca je uveden sploh novi propis za oskrbo vojske v mirnem času.

— (Štiri milijone goldinarjev) na posodo vzame mesto Zagreb. Firme Haas & Deutsch, Heinrich Brüll in drugovi predložili so definitivno ponudbo. Pogoji te ponudbe še neso znani, a Budimpešta je pred kratkim vzela 6 milijonov na posodo in plačuje 5% obresti 7/8% za amortizacijo skozi 40 let.

— (Vabilo k veliki slavnosti,) katero priredi „Slovensko bralno in podporno društvo“ v Gorici v nedeljo po sv. Cirilu in Metodu, na dan 6. julija t. l., ko se bode blagoslovila društvena zastava. Spored. I. 1. Na jutro: Sprejem slavnih društev in preč. gg. gostov po društvenem odboru. Ob 9. uri dopoldne se snidejo vsi udje „Goriškega bralno-podpornega društva“ v društvenih prostorih na Travniku, „Restaurant Pilsen.“ Tam naj se blagovoljno zberó tudi došli gostje in zastopniki raznih društev. Ob 9 1/2 skupni odhod na Kostonjevič. 2. Ob 10. uri dopoldne: na Kostonjevič sv. maša, ki se bo brala na prostem. Pri sv. maši svira godba Terzaškega „delavskega društva“ in poje pomnoženi pevski zbor. Po sv. maši: a) Pozdrav kumice, visokorodne gospe Dragotine grofinje Lanthierijeve in prečastitih gospodičin družic. b) Blagoslovljenje društvene zastave. c) Poklonitev trakov novoblagoslovljeni zastavi po visokorodnej kumici, po deputaciji „ženskega oddelka podpornega društva Terzaškega“ in po deputaciji Goriških Slovencev. d) Slavnostni govor društvenega predsednika. Po slavnosti: odhod v mesto, kjer se v društvenih prostorih zastave shranijo. II. Ob 1. uri popoldne: Slavnostni „banket“ na vrtu „Katerinijeve gostilne.“ Rodoljubi, gostje in društveniki, ki se hočejo udeležiti onega obeda, naj se oglasijo vsaj do 3. julija t. l. pri predsedništvu „bralnega in podpornega društva v Gorici.“ Oseba plača 2 goldinarja. Pri banketu svira Terzaška godba in poje možki pevski zbor. Konec ob 4. uri popo-

Iudne. III. Velika „beseda“ na vrtu „Katerinijeve gostilne“. Pričetek točno ob 6. uri zvečer. a) Svira godba vojaška c. kr. pešpolka Ludovik bavarski, št. 62. b) Slavnostna deklamacija. c) Slavnostna kantata. d) Deklamacija zilske Slovenke. e) Petje. Pojeta Teržaki in Goriški pevski zbor. f) Umetna razsvetljava. Uvod je dovoljen vsem domačim družtenikom, udom vabljenih slovenskih društev in rodoljubom ter prijateljem našega društva. Ustopnina za osebo 30 kr. Radodarne nadplache se hvaležno sprejmejo. Ustopnice se bodo dobivale dne 5. in 6. julija t. l. od 1—4 ure popoldne v društvenih prostorih na Travniku in na dan svečanosti od 4. ure naprej pri uhodu na omenjenem vrtu. Natančni program „besede“ se kasneje proglasi. Društveni odbor se nadeja obilnega p. n. slavnega občinstva in uljudno prosi v prav mnogobrojno udeležitev. S posebnim visokospoštovanjem: Odbor „slovenskega bralnega društva“, v Gorici, dne 12. junija 1884.

— (Za učitelje.) Za mestno ljudsko šolo v Bihaču razpisana je učiteljska služba z 800 gld. letne plače in 200 gld. stanarine. Prošnjiki, kateri naj poleg drugega usposobljenja izkažejo tudi, da dobro znajo bosenski deželni jezik v besedi in pisavi, obrnejo naj svoje molbe do 15. julija t. l. potom načelnih oblastev do deželne vlade za Bosno in Hercegovino. Izprašani meščanski učitelji imajo prilstvo.

— (Popravek.) Pod naslovom „Zmirom najnovejša“ javili smo v svojej številki od dne 6. t. m., da je nemški uradni list dne 6. t. m. že v drugi objavil listek „Das rothe Band“. Dotična vest ni istinita. Naš poročevalec bil se je zmotil.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 17. junija. Vsled vladnega ukaza so deželnozborske volitve na Štajerskem preložene na mesec avgust, menda vsled pritožbe konservativcev, ker je baron Kübeck volitve v veleposestvo zopet razpisal na soboto, a se v ta dan duhovni volitve ne morejo udeležiti.

Rim 16. junija. Kakor poroča „Moniteur de Rome“, je italijansko redarstvo vsled naznanil angleškega redarstva priporočilo Vatikana, naj čuva sv. Petra cerkev. Straže blizu Vatikana so se znatno pomnožile.

Poziv „Sokolom“!

Poznano je, kako važna in zelo potrebna je telovadba človeškemu zdravju. — Najveljavnejši zdravniki priporočajo redno telovadbo že skozi jedno stoletje. — Telovadba krepi človeka in ga ohrani čvrstega in zdravega. — Človek ne živi, da telovadi, temveč telovadi, da živi, in resničen je stari pregovor, kateri pravi:

„Ponosno sme telovadec reči,
Kjer višje sme mu srce teči:
Ustvaril sam si je veljavo svojo.“

Gledé na veliko korist, katero nam telovadba prinaša, najuljudneje vabi odbor čestite brate „Sokole“, da se je živo udeležujejo. — Da bode pa mogoče vsem bratom „Sokolom“, bodi-si mlajšim, kakor starejšim, vajenim ali nevajenim, telovadba se udeleževati, naznanja odbor, da se bode v četrtek 19. t. m. pričela telovadba prav iz početka ter da bodo telovadci uvrsteni v čete. Telovadilo se bode po trikrat v tednu, in sicer: vsak torek, četrtek in petek zvečer od 8. do 9. ure.

Ob enem se bratom „Sokolom“ tudi naznanja, da je odbor v svoji zadnji seji sklenil, letošnje poletje prirediti

javno telovadbo z darili.

Torej, bratje „Sokoli“, na noge! Nikdo naj ne zaostane, komur je zdravje ljubo.

Na zdravje!

Odbor „Sokola“.

V Ljubljani, dne 17. junija 1884.

Javna zahvala.

Vsem tistim p. n., kateri so za omislitev spominske plošče ranjencu Matiji Vrtovcu kaj darovali, kakor tudi vsem tistim p. n., kateri so k slavnosti razkritja spominske plošče bodi-si s čim god kaj doprinesli, izrekam po tem potu v imenu osnovalnega odbora za omislitev spominske plošče in dotične slavnosti najtoplejšo zahvalo.

Na Slapu, dne 16. junija 1884.

R. Dolenc,
načelnik osnovalnega odbora.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tujci:

dne 16. junija.

Pri Slonu: Ritter z Dunaja. — Debevc iz Kamnika. — Engelmann iz Pulja.

Pri Galici: Peterichl z Dunaja. — Demscher iz Železnikov. — Paulin z Dunaja. — Graf iz Trsta. — Eckstein z Dunaja.

Pri avstrijskem cesarji: Olfitch iz Sappuče.

Umrli so v Ljubljani:

10. junija: Anton Spelak, železniškega uradnika sin, 1 leto, Kongresni trg št. 14, za vodenico.

12. junija: Fran Kačar, hišnega posestnika sin, 18 let, Cerkvene ulice št. 17, za otrpnenjem črev. — Marija Kodrin, hišna posestnica, 57 let, Studentovske ulice št. 13, za srčno napako. — Ana Rahunc, gostija, 62 let, Rožne ulice št. 9, za udrtom.

13. junija: Jakob Završnik, gosti, 84 let, Karlovska cesta št. 7, za oslabljenjem.

14. junija: Liza Smolej, gostija, 76 let, Sv. Petra cesta št. 69, za oslabljenjem.

V deželnej bolnici:

10. junija: Matija Trček, gosti, 83 let, za vodenico. — Andrej Klemenčič, delavec, 52 let, za katarom v črevesu.

11. junija: Matija Murnik, delavec, 37 let, za plućnim edemom.

13. junija: Jera Šlemer, gostija, 67 let, za oslabljenjem v starosti. — Josip Prevec, gosti, 64 let, za razširjenjem srca. — Jakob Jarc, delavec, 43 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
16. junija	7. zjutraj	730.49 mm.	+14.1°C	sl. zah.	dež.	26.0 mm.
	2. pop.	732.01 mm.	+13.2°C	sl. jz.	dež.	
	9. zvečer	731.61 mm.	+10.6°C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura +12.6°, za 5.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 17. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld. 40	kr.
Srebrna renta	81	30
Zlata renta	102	10
5% marcna renta	95	70
Akcije narodne banke	858	—
Kreditne akcije	309	20
London	121	90
Srebro	—	—
Napol.	—	67
C. kr. cekini	5	76
Nemške marke	59	50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 124	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169	70
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102	10
Ogrska zlata renta 6%	122	45
„ „ papirna renta 5%	91	95
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	88	70
Dunava reg. srečke 5%	104	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50
	121	75

Vožni red istrske državne železnice,

veljaven od 20. maja 1884.

Divača-Pulj					Pulj-Divača				
Postaje		Osobni vlaki			Postaje		Osobni vlaki		
		1. 2. 3. razred	1. 2. 3. razred	1. 2. 3. razred			1. 2. 3. razred	1. 2. 3. razred	1. 2. 3. razred
Divača	odh.	7:33	9:15	4:52	Pulj	odh.	5:—	7:05	12:12
Herpelje-Kozina	„	7:56	9:37	5:20	Galesano (m. p.)	„	—	7:22	12:36
Podgorje	„	8:10	9:52	5:39	Dignano	„	5:20	7:35	12:49
Rakitovič	„	8:26	10:13	6:08	Zabronič (m. p.)	„	—	7:54	1:05
Buzet (Pinguente)	„	8:36	10:25	6:23	Canfanaro	prih.	5:46	8:12	1:20
Rozzo	„	8:46	10:35	6:37	S. Pietro in Selva	dh.	5:47	8:18	1:24
Lupoglava	„	8:59	10:49	6:57	Pazin	„	6:02	8:39	1:42
Cerovlje	„	9:23	11:20	7:32	Cerovlje	„	6:19	9:06	2:04
Pazin	„	9:35	11:35	7:49	Lupoglava	„	6:33	9:26	2:21
S. Pietro in Selva	„	9:53	11:56	8:14	Rozzo	„	6:55	9:54	2:48
Canfanaro	prih.	10:08	12:12	8:34	Buzet (Pinguente)	„	7:8	10:10	3:02
Zabronič (m. p.)	odh.	10:09	12:17	8:39	Rakitovič	„	7:18	10:24	3:13
Dignano	„	10:24	12:33	8:58	Podgorje	„	7:28	10:42	3:30
Galesano (m. p.)	„	10:38	12:51	9:17	Herpelje-Kozina	„	7:43	11:04	3:49
Pulj	prih.	10:48	1:02	9:30	Divača	prih.	7:57	11:22	4:05
		11:—	1:15	9:46			8:15	11:46	4:26
		dopoludne	popoludne	zvečer			zjutraj	dopoludne	popoludne
				po noči.					zvečer.

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po nizkej ceni

„Narodna Tiskarna“

v Ljubljani.

V „Narodnej Tiskarni“ in pri Jan. Giontini-ju v Ljubljani

se dobiva:

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * *

Stat nominis umbra.

Cena 70 kr., po pošti 5 kr. več.

Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107 gld. 60	kr.
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	25
Kreditne srečke	100 gld. 176	—
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	110
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	75

Lepa hiša

v prijazni vasi Cerklje na Gorenjskem, poleg cerkve, pripravna za trgovino ali krčmo, posebno pa za g. deficijente, z 1 oralom vrta, se pod prav ugodnimi pogoji proda. Tudi se daje v najem na več let nekaj oralom zraven spadajočih (397—1)

travnikov, njiv in gozdov.

Več se izve pri lastniku Valentinu Bajtu, trgovcu pri Novi Štifti, pošta Goranji Grad, Štajersko.

Prodajalnica

na jako dobrem mestu, v kateri se sedaj nahaja galanterijska trgovina, odda se o Sv. Mihaela po ceni

v najem.

Več se izve v komptoiru Krisperja & Urbanca, pod Trančo št. 2. (378—3)

Puške!

Priporočam prav izvrstne puške vsacega sistema; izdelujem nove ter tudi prevzamem vsa popravila po prav nizki ceni. — Za dobro delo sem porok.

Cenike pošiljam na svoje stroške.

Anton Sodja,

puškar,

(392—3) v Borovljah (Ferlach), Kärnten.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 5. dan julija. „Germania“, 4200 „ v 20. „

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasaznega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Foglayen, generalni agent. (379—8)